

490

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 listopada 1993 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie podatku akcyzowego.

Na podstawie art. 6 ust. 10 pkt 2, art. 35 ust. 4, art. 37 ust. 3 pkt 2 i ust. 4 oraz art. 38 ust. 2 w związku z art. 26 ust. 2 i art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50 i Nr 28, poz. 127) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 12 maja 1993 r. w sprawie podatku akcyzowego (Dz. U. Nr 39, poz. 174, Nr 59, poz. 127 i Nr 105, poz. 478) § 13 otrzymuje brzmienie:

„§ 13. Podatnicy wytwarzający wyroby akcyzowe wymienione w:

- 1) poz. 13 załącznika nr 6 do ustawy dokonują, od sprzedaży w okresie od 22 listopada 1993 r. do 31 stycznia 1994 r., wpłat dziennych podatku akcyzowego z zastosowaniem procentowej stawki obliczonej według następującego wzoru (z dokładnością do 0,01%):

$$\frac{PA + 0,14 WS}{1,14 WS} \times 100$$

gdzie:

PA — oznacza kwotę podatku akcyzowego przypadającego do zapłaty w urzędzie skarbowym w październiku 1993 r.,

WS — oznacza wartość sprzedaży wyrobów akcyzowych nie zawierającą podatku od towarów i usług w październiku 1993 r.,

- 2) poz. 1 załącznika nr 6 do ustawy dokonują, od sprzedaży w okresie od 22 listopada 1993 r. do 31 stycznia 1994 r., wpłat dziennych podatku akcyzowego z zastosowaniem procentowej stawki, o której mowa w § 10 ust. 2 rozporządzenia, podwyższonej o 3 jednostki procentowe.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 22 listopada 1993 r.

Minister Finansów: *M. Borowski*

491

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 8 listopada 1993 r.

w sprawie aplikantów sądowych i prokuratorskich.

Na podstawie art. 118 oraz art. 113 § 3 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1990 r. Nr 23, poz. 138, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306 i Nr 89, poz. 517, z 1991 r. Nr 55, poz. 234 i Nr 100, poz. 443 oraz z 1993 r. Nr 47, poz. 213) oraz art. 97 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 1991 r. Nr 25, poz. 103, Nr 55, poz. 234, Nr 100, poz. 443 i Nr 113, poz. 491 oraz z 1993 r. Nr 47, poz. 213) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Liczbę stanowisk aplikantów etatowych dla sądów wojewódzkich oraz prokuratur wojewódzkich określa Minister Sprawiedliwości — Prokurator Generalny.

§ 2. W odniesieniu do aplikantów prokuratorskich i kandydatów na aplikację prokuratorską określone w rozporządzeniu kompetencje prezesa sądu apelacyjnego i wojewódzkiego oraz kolegium sądu wojewódzkiego przysługują odpowiednio prokuratorowi wojewódzkiemu.

§ 3. Zgłoszenia kandydatów na aplikantów przyjmuje prezes sądu wojewódzkiego w terminie do dnia 31 maja każdego roku.

§ 4. 1. Prezes sądu apelacyjnego, mianując aplikanta w okręgu danego sądu wojewódzkiego, przydziela go jedno-

ześnie — na wniosek kolegium tego sądu — do określonego sądu rejonowego (prokuratury rejonowej).

2. W toku aplikacji aplikant może być skierowany zgodnie z harmonogramem aplikacji do innego sądu (prokuratury) niż określony w ust. 1.

§ 5. 1. Zwolnienie aplikanta następuje, jeżeli aplikant:

- 1) zrzekł się stanowiska,
- 2) bez usprawiedliwionej przyczyny nie zgłosił się do pracy w terminie określonym w akcie mianowania,
- 3) nie czyni postępów w toku aplikacji lub rażąco narusza inne obowiązki aplikanta,
- 4) z powodu choroby lub ułomności został orzeczeniem komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia uznany za trwale niezdolnego do pełnienia obowiązków aplikanta.

2. Zwolnienie aplikanta w wypadkach określonych w ust. 1 pkt 3 i 4 następuje na wniosek kolegium sądu wojewódzkiego po uprzednim trzymiesięcznym wypowiedzeniu, a w wypadkach określonych w ust. 1 pkt 1 i 2 — na mocy porozumienia stron — z dniem określonym przez prezesa sądu apelacyjnego.

§ 6. O mianowaniu i zwolnieniu aplikanta prezes sądu apelacyjnego zawiadamia Ministra Sprawiedliwości — Prokuratora Generalnego.